

शारदंदायेनर्भायीं ॥ ३८ ॥ गुरुणाभर्त्ता पुष्पेण आर्त्तवेन उपलक्षितेन प्रयतारजस्वलाव्रतवती स्नाताचचतुर्थेऽह्नि ॥ ३९ ॥ ४० ॥ यतयतस्व ॥ ४१ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे

सदृशाच्छेयसोवात्वं विध्यपत्यं यशस्विनि ॥ शृणुकुंतिकथामेतां शारदंदायिनीं प्रति ॥ ३८ ॥ सावीरपत्नी गुरुणानियुक्ता पुत्रजन्मनि ॥ पुष्पेण प्रयता स्नाता
निशिकुंतिचतुष्पथे ॥ ३९ ॥ वरयित्वा द्विजं सिद्धं दुत्वा पुंसवनेन लं ॥ कर्मण्यवसिते तस्मिन्सातेनैव सहावसत् ॥ ४० ॥ तत्र त्रीन् जनयामास दुर्जयादीन् महा
रथान् ॥ तथा त्वमपि कल्याणि ब्राह्मणात्तपसाधिकात् ॥ मन्त्रियोगाद्यतक्षिप्रमपत्योत्पादनं प्रति ॥ ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पां
दुपृथासंवादे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ता महाराज कुंती पांडुमभाषत ॥ कुरुणा मृषभं वीरं
तदा भूमिपतिं पतिं ॥ १ ॥ नमामर्हसि धर्मज्ञवक्तुमेवं कथंचन ॥ धर्मपत्नी मभिरतां त्वयिराजीवलोचने ॥ २ ॥ त्वमेव तु महाबाहो मय्यपत्यानि भारत ॥ वीरवी
र्योपपन्नानि धर्मतोजनयिष्यसि ॥ ३ ॥ स्वर्गमनुजशार्दूलगच्छेयं स हिता त्वया ॥ अपत्याय च मांगच्छत्वमेव कुरु नंदन ॥ ४ ॥ न त्वहं मनसाप्यन्यंगच्छेयं त्वह
तेनरं ॥ त्वत्तः प्रतिविशिष्टश्च कोन्योऽस्ति भुवि मानवः ॥ ५ ॥ इमां च तावद्दुर्मात्मन्यौ राणीं शृणु मे कथां ॥ परिश्रुतां विशालाक्ष कीर्त्तयिष्यामि यामहं ॥ ६ ॥
व्युषिताश्व इति ख्यातो बभूव किल पार्थिवः ॥ पुरा परमधर्मिष्ठः पूरोर्वशविवर्धनः ॥ ७ ॥ तस्मिंश्च यजमाने वै धर्मात्मनि महाभुजे ॥ उपागमंस्ततो देवाः सेंद्रादे
वर्षिभिः सह ॥ ८ ॥ अमाद्य दिद्रः सोमेन दक्षिणाभिर्द्विजातयः ॥ व्युषिताश्वस्य राजर्षेस्ततो यज्ञे महात्मनः ॥ ९ ॥ देवा ब्रह्मर्षयश्चैव चक्रुः कर्मस्वयं तदा ॥ व्युषि
ताश्वस्ततो राजन्नतिमर्त्यान् व्यरोचत ॥ १० ॥ सर्वभूतान् प्रतियथा तपनः शिशिरात्यये ॥ स विजित्य गृहीत्वा च नृपतीन् राजसत्तमः ॥ ११ ॥ प्राच्यानुदीच्या
न्याश्चात्यान् दक्षिणात्यान् कालयत् ॥ अश्वमेधे महायज्ञे व्युषिताश्वः प्रतापवान् ॥ १२ ॥ बभूव सहिराजेंद्रो दशनागबलान्वितः ॥ अप्यत्र गाथां गायंति ये पु
राणविदो जनाः ॥ १३ ॥ व्युषिताश्वे यशो वृद्धे मनुष्ये द्रेकुरुत्तम ॥ व्युषिताश्वः समुद्रांतां विजित्ये मां वसुंधरां ॥ १४ ॥ अपालयत् सर्ववर्णान् पिता पुत्रानि वीर
सान् ॥ यजमानो महायज्ञे ब्राह्मणेभ्यो धनं ददौ ॥ १५ ॥ अनंतरत्नान्यादाय स जहार महाक्रतून् ॥ सुषावच बहून् सोमान् सोमसंस्थास्ततान च ॥ १६ ॥

दीपे विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अकालयत् वशीकृतवान् ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ जहार आहूतवान् चकारेत्यर्थः सोमसंस्थाः अग्निष्टोमात्यग्निष्टोमादयः सप्त ॥ १६ ॥